

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 132/2017
28.02.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић-Дичић, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Бате Цветковића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Небојше Савића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.999/11 од 25.12.2015. године и Вишег суда у Крушевцу Кж 283/16 од 29.09.2016. године, у седници већа одржаној дана 28.02.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.999/11 од 25.12.2015. године и Вишег суда у Крушевцу Кж 283/16 од 29.09.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К бр.999/11 од 25.12.2015. године, окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ оглашени су кривим због извршења по једног кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ за које су им утврђене казне затвора у трајању од по 6 месеци и изречене условне осуде тако што је одређено да се утврђене казне затвора неће извршити уколико окривљени у року од једне године не изврше ново кривично дело почев од дана правноснажности пресуде.

Истом пресудом окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ обавезани су да на име трошкова кривичног поступка плате оштећеном ДД и оштећеном ЋЋ укупан износ од 191.250,00 динара и на име паушала износе од по 5.000,00 динара у року од 3 месеца по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док су оштећени ДД, ЋЋ и ЕЕ за остваривање имовинско правног захтева упућени на парницу.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж 283/16 од 29.09.2016. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ, па је пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.999/11 од 25.12.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА, ББ и ВВ, адвокат Небојша Савић, због повреде закона из члана 439. тачка 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да их преиначи у целини или да преиначи само другостепену пресуду.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљених нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљених АА, ББ и ВВ, навођењем као разлога за подношење захтева повреду закона из члана 439. тачка 3. ЗКП, само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП – због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се она састоји, већ суштински у образложењу захтева оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљених, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а супротно утврђењима у нападнутим одлукама, наводи да је суд применио одредбе кривичног закона на основу чињеничног стања које је утврђено искључиво на основу исказа оштећених ЕЕ и ЖЖ, да није применио одредбу члана 14. КЗ, одредбу члана 17. КЗ, члана 1, члана 3, члана 6. став 4, члана 9, члана 15, члана 16. став 2, став 4, став 5, члана 83. ЗКП, као и да се општа сврха кажњавања у конкретном случају не може применити јер осуђени никада нису вршили кривична дела што се види из њихове казнене евиденције, нису повратници или конфликтне личности, већ су критичном приликом на свом радном месту одржавали ред професионално.

Како је дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, а суштински се указује на

недозвољене разлоге за подношење захтева - на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, одбацио као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић-Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић